

Vasile R. TODORAN¹

Symbolistica, mistica și filosofia elementelor: apă, foc, pământ, vânt, lumină, întuneric. Reflecții psihanalitice din perspectiva desenelor animate

The symbolism, mystique and philosophy of the elements: water, fire, earth, wind, light, darkness. Psychoanalytic reflections from the perspective of cartoons

Abstract: This study addresses fundamental ideas about the elements water, fire, earth, wind, and in the subsidiary of these elements addresses the dual perspective of the light and dark veil from a psycho-metaphilosophical point of view. Philosophical notions are shrouded in the mystical-mystagogical aura to present a new vision of the elements. These elements harmonize perfectly in the state of Master-Legendary. This harmonization is an evolution from the depths of the ontology of the being that absorbs the elements and that gives him the status of shepherd as the keeper of the sphere of power that lives in the heart of the legendary master. The abilities, powers and talents that the being absorbs from each element produce from its very ontology powers that are inaccessible to reason to penetrate them with the mind of the one who has not acquired the state of perfect master. The state of the legendary master is in a permanent mystical-philosophical evolution in order to accumulate as much power as possible and to use it psychologically and strategically in the field of this world.

Keywords: Master-Legendary, water, fire, earth, wind, light, darkness, evolution, power, mystical, philosophy, mystagogy

PROLEGOMENA

Prezentul studiu a fost realizat pe parcursul a 12 ani (2008-2020) în cadrul specializării *Simbolică, mistică și filosofie pe fundamente psihologice și strategice* din cadrul instituției Gameforge, filiala București. În cadrul acestei specializări au fost studiate o gamă largă de discipline abordate din punct de vedere psihologic și strategic. Pe lângă specializarea urmată, se mai adaugă altele: *Limba și literatura fantastică. Limba și literatura profană; Literatură universală; Mistică și spiritualitate; Științe Ezoterice; Psihofilosofie și*

¹ Student, „1 Decembrie 1918” University of Alba Iulia, Romania, todoranvasilefoc@yahoo.com

mistagogie a elementelor apă, foc, pământ, vânt, lumină și întuneric. Toate aceste specializări constituie suportul acestui studiu.

Fiind absolvent al acestei specializări și cunoscând conceptele, am preluat o gamă largă de idei din sfera filosofiei dându-le o formă psihologizantă și strategică. Sinergia dintre aceste elemente constituie geneza de alte și alte concepte psihofilosofice.

La baza acestui studiu, pe lângă specializarea pe care am absolvito am avut ca suport de inspirație desenele animate, care au fost sursa alimentării informațiilor. Din punctul meu de vedere ideile presărate în personajele fictive sunt nestemate sau pulberi de lumină care, adunate fiind, dau forma unui cristal sau unei sfere bogate în informații.

Obiectivul general al cercetării a fost acela de a culege ideile psihofilosofice din gura personajelor, dar și de a analiza relațiile dintre ele cu diferitele contexte în care acestea activau. Obiectivul specific este acela de a vedea și a înțelege dacă informațiile culese au o relevanță în baza studiilor absolvite. Toate aceste obiective au fost atinse, iar abordarea pe care am ales-o a fost din perspectiva specializărilor absolvite.

În cele ce urmează am să descriu fiecare element în parte, analizând psihofilosofic informațiile ce stau la baza acestor idei cu un substrat mistico-mistagogic învelite în aura filosofală cu un bogat fond psihologic. Multitudinea ideilor vrea să aducă la lumină explicarea elementelor din sfera psihoanalitică, dar și pentru o mai bună înțelegere a acestora.

Informațiile culese pe parcursul celor doisprezece ani de pregătire în cadrul specializărilor amintite mai sus constituie un fundament în analiza psihofilosofică și mistică în tratarea fiecărui element în parte. Astfel, apa este puterea transformatoare care pătrunde în toate și prin tot pentru că ea cuprinde în sfera ei întregul univers, umanitatea și vegetația. Ea conține memoria, rațiunea tuturor ființelor. Focul este puterea și energia impregnată în toate ființele, numai că pentru unele este mai puternic manifestată iar pentru altele este mai puțin vizibilă. Această putere se manifestă în lucrare. Pământul este „născător de vieți” pentru că absoarbe germele ființelor. Acest pământ reprezintă rădăcinile răspânditoare în toate sferile existențiale. Vântul este înțelepciunea și puterea mistificatoare a propriei ființe, dar și de spiritualizare a tuturor celorlalte ființe. Prin acest mod ființa evoluează, luând forma unei noi înfățișări. Lumina și întunericul constituie substratul elementelor deoarece fiecare element poate fi benefic sau malefic. Astfel, apa, focul, pământul și vântul pot să mistifice ființa prin folosirea atributelor fiecărui element, dar pot să fie malefice prin neutilizarea în mod adecvat și corect a fiecărui element, făcând ființa să se autodistrugă.

1. Psihofilosofie și strategie elementală

Vom analiza printr-o triplă viziune (simbolică, mistică și filosofică) elementele (apă, foc, pământ, vânt, lumină, întuneric) pentru a pune în lumină valențele pe care le comportă fiecare. Vom pătrunde până în străfundurile fiecărui cuvânt pentru a analiza și fundamenta psihologic și strategic fiecare element în parte. Chintesența lucrurilor poate fi observabilă în elemente, în sensul în care fiecare reprezintă un atribut/o însușire care poate să descrie, în sens ontologic, un fenomen. Cunoscând substratul fiecărui element putem să privim cu alți ochi sfera de gândire a lucrurilor.

Provocarea fiecărui element relevă punerea în lumină a universului fiecărei persoane. Fiecare persoană posedă toate elementele în străfundurile ființei sale, dar unul este definitoriu, mai pronunțat; unul le pune în mișcare pe celelalte, este mai degrabă o pre existență în toate celelalte elemente, ca fundament și ca substrat metaontologic.

Chintesența acestei teme se rezumă la un singur lucru: fenomenul prin care o persoană se dezvoltă în funcție de mediul la care este expus. Provocările sunt aducătoare de experiențe. Oamenii reprezintă imagini/proiecții ale societății din care ei fac parte. Toate elementele sunt cuprinse în sfera energiei/puterii, iar cea a potențialului în persoană. Drumul către cunoaștere este plin de aventuri. Energia/puterea animă potențialul uman și-i conferă statutul de rege/stăpân în propriile sale alegeri. Dacă omul răspunde pozitiv de ceea ce el poate sau este capabil să facă, putem spune că și-a găsit vocația/chemarea. Odată descoperită vocația, ea se educă și capătă noi valențe premergătoare unei sfere de meta cunoaștere. Această cunoaștere produce multă lumină în străfundurile inimii, minții și sufletului; în toată ființa omenească se produce un fenomen metaontologic de energie creatoare a puterii aducătoare de lumină și de cunoaștere. Această lumină creează starea vederii lăuntrice pentru ca persoana să poată privi în interior, în universul tridimensional al ființei sale (rațiune, voință și sentiment) și să-și cunoască vocația.

Eul este fiecare suflet care se aseamănă după unul dintre cele patru elemente fundamentale, iar tot ceea ce exprimă se aseamănă după acel element exprimat, conferindu-i substanță. Temperamentele filosofice exprimă reveriile elementelor primitive. Elementul fundamental este cel care oferă și vindecare².

Elementul apă cuprinde o dublă imaginație. Prima imaginație este cea care aduce cauza la viață, iar cea de-a doua este cea care dă viață cauzei. Ochiul inimii și al minții privește imaginile materiei, dându-le nume și

² Gaston, Bachelard, *L'eau et les rêves. Essai sur l'imagination de la matière*, Paris, Editura Librairie José Corti, 1942, p. 12.

cunoscându-le deoarece imaginația coboară în germenul ființei, mergând până la rădăcina forțelor imaginare³.

Apa este viața, puterea de autoregenerare. Ea este purtătoare de germeni ai memoriei deoarece logositățile memoriei sunt absorbite în apă, aducând acea cunoaștere metafilosofică pe care persoana o absoarbe din „licoarea” apei acele logouri care prind rădăcini în inima și în mintea celui care o bea. Sensul psihologic este acela de a folosi aceste logouri dar și de modul în care suntem conștienți de ele. În sens strategic, informația trebuie folosită la locul și în momentul potrivit pentru că ea poate să schimbe contextul foarte mult, dar și să-l influențeze luând o întorsătură cu totul diferită față de ceea ce era normal să se întâmple.

Apa conține memoria tuturor informațiilor. Ea este cea care pătrunde peste tot, în tot și prin toate. Informația conține putere, iar modul în care lucrează sinergia dintre informația pe care o avem în conștient și în inconștient devine transformatoare de perspective și de valențe. Informațiile pot fi folosite, fie în scop pozitiv, fie în scop negativ. Apa care conține logosurile impregnează în minte elementele peisajului pentru a contempla ceea ce conține universul. Universul este privit prin viața inimii⁴.

Apa este elementul transformator în ființă pentru că pătrunde până în adâncul ei și face ființa umană să aibă soarta apei curgătoare. Astfel, ea metamorfozează toate simțurile și le spiritualizează⁵.

Apa conține memoria lucrurilor, conține memoria naturii și a tot ceea ce ne înconjoară. În ea se cuprind toate informațiile dătătoare de viață. Putem vorbi de o sferă în care sunt absorbite toate raționamentele lucrurilor și ale fenomenelor. Picăturile de apă care izvorăsc din această sferă reprezintă informațiile, iar sfera, în sine, cumulul de informații. Putem să vorbim despre apa ca pătrundere în orice ființă pentru că odată pătrunsă se imanentează și informația în ființă. Logositatea este în substratul ființei.

Focul este energia și forța acțiunilor. Este viața spirituală, forța neexplicată în logosiți, energie lucrătoare în substraturi. În foc persoana absoarbe energie, prin foc energia se împrăștie, iar cu ajutorul focului posedăm energia. Sensul psihologic este acela de manipulare, de a absorbi energie, de a căuta noi tărâmură din care poți să obții energie. În sens strategic, stăpânirea focului este dat de controlul forței, a energiei pe diferitele paliere sociale. Lumea fiind ca un cristal cu diferite voaluri, focul trebuie stăpânit și folosit în cadrul diferitelor contexte care fluctuează de la o situație la alta.

Focul este puterea înțelepciunii din care izvorăsc gândurile pentru că ele sunt pline de energie. Flacăra este semnul unei puteri secrete, a unei

³ Gaston, Bachelard, 1942, p. 12.

⁴ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 15-16.

⁵ Gaston, Bachelard, 1942, p. 17.

ființe puternice. Ea este născătoare de metafore. În fața flăcării comunicăm cu lumea. Cea mai mică suflare asupra flăcării de la lumânare este precum un gând străin care intră în minte. Flacăra și clepsidra exprimă comuniunea timpului ușor și a timpului greu. În reveria persoanei comuniunea timpului animă și timpul animă. Lumânare și clepsidra exprimă timpul. Lumânarea și clepsidra sunt două ființe care spun timp uman. Flacăra este clepsidra care curge în sus. Flacăra construiește forma. Flacăra invită ființa umană să-și ridice ochii și să privească în ea. În interiorul flăcării este timpul. Flacăra animă, iar respirația anihilează⁶.

Focul mistuitor este un câmp închis care cuprinde valori între care se dă o permanentă luptă. Conștiința și flacăra au același lucru și anume destinul verticalității. Flacăra purifică ochii și sufletul. Întreaga realitate se metaforizează, iar în intimitatea misterului lumea se purifică. Flacăra este pentru un visitor simbolul unei ființe absorbite în viitorul său. Flacăra este o ființă în devenire⁷.

Focul transportă mintea într-o altă dimensiune pentru a-i dezvălui prevestiri. Lumina este adevăratul motor care determină ființa ascendentă a flăcării pentru că în lumină toate forțele naturii se activează. Ființele își primesc energia din foc. Viața este un foc, dar pentru a cunoaște esența trebuie să ardem în comuniune⁸.

Indiferent cum numim forța, cert este că ea este prezentă în toate substraturile ontologice. Trebuie înțeleasă forța din perspectiva naturii pe care o poate avea. Raportarea la ea se face din perspectivă reflecționistă, adică din modul în care mă poziționez și văd aceea putere care se manifestă în lume, își face rondul în lume.

Focul este energia și forța constructivă sau distructivă, dar depinde de modul cum folosești aceea forță. Forța trebuie pusă în aplicare pentru a pune în mișcare celelalte forțe subalterne. Puterea trebuie canalizată în sfera energiei dătătoare de putere.

Pământul este născător de vitalitate. În pământ este conținută sfera energiei vieții care se află în substraturile materialității feminine. Raportarea la ontologia sferei dătătoare de viață presupune raportarea la existența din existența lucrurilor superioare generatoare de alte și alte lucruri. În sens psihologic, rădăcinile vieții se pot răsfrânge (în conștient și în subconștient) până în cele mai adânci straturi fenomenologice. În sens strategic persoana trebuie să fie capabilă să folosească rădăcina/rădăcinile în scopul favorabil lui însuși. Aceste rădăcini au capacitatea de a lega pe unii de alții creând o legătură indestructibilă.

⁶ Gaston, Bachelard, *La flamme d'une chandelle*, Paris, Editura, Les Presses universitaires de France, 1961, pp. 23-27.

⁷ Gaston, Bachelard, 1961, pp. 30-35.

⁸ Gaston, Bachelard, 1961, pp. 51-59.

Imaginaea telurică pune în mișcare voința materială, iar prin intermediul visării acțiunea capătă viitor în baza faptului că imaginația explorează materia⁹.

Mesajul pământului trebuie înțeles cu atenție pentru a descoperi valorile care stau ca putere în fosilele pline de lumină acoperite în pământ¹⁰.

Vocile pământului sunt cuvinte pline de energie în care sunt cuprinse ecurile stâncilor. Când sistematizăm valorile vocii în străfundurile ființei vom simți că trăim și imita întreaga natură. Glasul pietros, glasul gol, glasul bubuitoare sunt glasuri ale pământului. Vocile ieșite din abis reprezintă vocile profetice. Ochiul adâncului este ochiul din adâncul inimii. Pștera este o ființă care răspunde ființei noastre prin voce, prin privire, printr-o suflare. Este, de asemenea, un univers. Peștera permite să redescoperi gândurile. Ea este mormântul ființei, un mormânt din care cineva iese în fiecare dimineață, puternic în somnul pământului¹¹.

Mistica germinării este o mistică a somnului subteran și care poate fi înțeles prin lirismul inconștientului. Ființele inteligente pot să traducă adevărurile somnului, acele forțe ale inconștientului vegetat. Este ca o sămânță care absoarbe „secretul unei lumi în elementele sale”. Peștera primește visele pământeste. A rămâne în peșteră înseamnă a începe o meditație pământescă¹².

Viața este prezentă omniprezentă, până în străfundurile existențiale ale tuturor ființelor. Este subzistența care animă și face viu tot ceea ce cuprinde. Rădăcinile devin din ce în ce mai adânci prin prisma faptului că ele capătă vechime. Toate aceste: viața, rădăcina, pătrundere în toate ființele ne trimit cu gândul la legătura dintre toate formele de manifestare existențială.

Vântul este înțelepciunea, spiritualitatea și starea de mistic. Este globul înțelepciunii din care culegi înțelepciune din diversele locuri ale sferei existențiale. Căutarea de noi și noi informații, adăparea din informații, înfruptarea din tot ceea ce conține informație ajută la spiritualizarea existențială și la instaurarea de mistic. În sens psihologic, persoana trebuie să aibă capacitatea de a folosi și controla informațiile din mintea ei însăși dar și din mintea celorlalți. Sensul strategic este dat de faptul că persoana fiind pe pedestalul vieții trebuie să se poziționeze în postura de maestru-legendar care să știe să absoarbă și să posedă informațiile.

⁹ Gaston, Bachelard, *La terre et les rêveries du repos*, Paris, Editura Librairie José Corti, 1948a, pp. 11-12.

¹⁰ Gaston, Bachelard, 1948a, p. 37.

¹¹ Gaston, Bachelard, 1948a, pp. 170-175.

¹² Gaston, Bachelard, 1948a, pp. 177-180.

Psihologia vântului permite realizarea etapelor de sublimare. Aerul imaginar este hormonul care ne face să creștem psihic¹³.

Suflarea vântului face ca psihicul să transforme inima și mintea¹⁴.

Vântul cuprinde aceea ascensiune către noi și noi idealuri. Putem spune că ființa este pe cale epectatică care caută să acumuleze și să înțeleagă raționalitatea lucrurilor. Ființa este doritoare de împărtășire din înțelepciune spre a se spiritualiza. Informația/informațiile spiritualizează ontologia.

Aerul este cel care continuă visele ei de apă și le face transcendente în mișcarea gândurilor¹⁵.

Astfel, cele patru elemente: apă, foc, pământ, vânt constituie chintesența și sceptorul în care elementele sunt în stare de teandrie și sinergie. Elementele se armonizează în cel mai perfect grad, iar perfecțiunea aceasta este dată de măreția persoanei care știe să contopească aceste elemente și astfel să-și revendice titlul de Maestru-Legendar.

2. Mistagogie și mister în elementele apă, foc, pământ, vânt

Prin mistagogie trebuie să înțelegem inițierea în tainele elementelor cu scopul de a contura o viziune despre ceea ce înseamnă și cum punem în aplicare aceste noțiuni. În acest sens putem să vorbim despre principiul inserării teoriei cu practica. Pe de altă parte, este mister deoarece nu tot ceea ce este conceptualizat poate să fie pătruns pentru a înțelege. Nu tot ceea ce vedem sau pare că vedem poate fi conceptualizat, ci unele rămân taine de nepătruns pentru spirit. Conceptualizăm și prindem în cuvinte fenomene, într-o formă mai accesibilă sau mai puțin accesibilă, fapte și evenimente pentru a scoate în evidență contextul. În acest sens, prin mistagogie și mister facem recurs la tot ceea ce ochiul vede, mintea percepe și inima poate simți.

Apa oferă ființei imagini cu scopul de a le trăi în complexitatea lor primară. Această trăire stârnește melancolia în fața apelor latente din străfundurile ființei aducând detaliile logosurilor ca un simbol psihologic esențial¹⁶.

În sens ontologic, apa deține puterea de a controla și manipula. Puterea de a-ți controla propriile emoții și de a pune masca pentru a nu te devoala în fața celui alt prin prisma emoțiilor. Această mască este apa care pătrunde până în străfundurile organelor conferindu-le controlul și echilibrul. Apa

¹³ Gaston, Bachelard, *L'air et les songes. Essai sur l'imagination du mouvement*, Paris, Editura Librairie José Corti, 1943, pp. 18-21.

¹⁴ Gaston, Bachelard, 1943, p. 59.

¹⁵ Gaston, Bachelard, 1943, p. 91.

¹⁶ Gaston, Bachelard, 1942, p. 18.

fiind omniprezentă în toate ființele umane, animale și vegetale se poate controla și accesa informațiile din interiorul acestor ființe. Cu ajutorul minții se pot pătrunde și vedea, ca într-o oglindă, informațiile pe care le deține o persoană. Capacitatea de a manipula energia mistică a apei. Când puterile persoanelor sunt alimentate de energia mistică a apei folosită pentru a crea voalul, aceștia manifestă puteri și abilități mai puternice. Accesul la informații din ontologia persoanei ne ajută să influențăm acțiunile oamenilor, dar și să controlăm mințile, rațiunile din exterior. Capacitatea de a absorbi apa din ființe, de a acumula informațiile din ea ne permite să vedem și să înțelegem rațiunea lucrurilor acțiunilor.

Lacul este un ochi care privește și care absoarbe lumina și o transformă într-o lume. Prin ochiul lacului lumea este contemplată și reprezentată. Ochiul este cel care proiectează lumina, iar această lumină face ca să se vadă imaginile. Ochiul are acea voință de a-și vedea propriile viziuni, anume că și contemplarea este voință. Ochiul contemplă tot ceea ce este frumos. Ochiul albastru vede cerul, ochiul negru privește noaptea. Toată frumusețea este ocelată¹⁷.

Imaginația materială este sigură de sine atunci când recunoaște valoarea ontologică a unei metafore. Metafora adânc înrădăcinată lucrează în străfundurile umane. Ființa care iese din apă este o reflecție a unei materializări treptate. Este o imagine înainte de a fi ființă. Este o dorință înainte de a fi o imagine. Din tărâmul imaginației iese ființa pură, inocentă și tânără¹⁸.

Ea este puterea energetică a ființei care pune în mișcare abilitățile mistice pentru a crea starea de spiritualizare a persoanei. Raționalitatea omniprezentă nu este ceea ce se vede ci este aceea devenire care pune în mișcare imaginile din reveria persoanei. Aceste reverii se nasc în fața apei limpezi cu puternice reflexii și care se teleportează în inimă făcând-o lac pentru ca ființa să-și alcătuiască propria poveste¹⁹.

Apa este patria universală care încorporează ființele vii. Fluxul este sursa apelor, atunci râurile devin mai tăcute. Vocile apelor animă ființele, le însuflă și le dau viață, suflu. Vocea care vorbește la suprafață este vântul, o fantomă care suflă. Copacii ca niște spectre înalte înalță glasurile către cer. Rațiunea este incapabilă să explice visele deoarece apele mistice îmbată tot ceea ce este omenesc²⁰.

Vom expune puterile, abilitățile și talentele elementului apă.

Cu ajutorul *hidrokinezii* persoana este capabilă să controleze apa din obiectele dure, preluând astfel, în mod ontologic, din duritatea metalului.

¹⁷ Gaston, Bachelard, 1942, p. 43.

¹⁸ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 47-49.

¹⁹ Gaston, Bachelard, 1942, p. 63.

²⁰ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 86-89.

Hidrogeniza este acea abilitate de a crea apă din propria ta putere, creând-o din nimic. Persoana este pusă în ipostaza de a crea informații și idei. *Solidificarea apei* permite persoanei să apuce obiectele cu ajutorul apei. Prin informație obținem lucruri valoroase, în măsura în care știm să folosim cuvintele în contextul potrivit. *Construcția cu apă* permite crearea din apă a diferitelor obiecte (armă, armură, accesorii) în scopul apărării sau atacului. Prin informații ne putem apăra, creând un scut de cuvinte pline de putere în jurul nostru, iar prin atac folosim cuvintele pentru a ataca adversarul la nivel emoțional. Prin construcția diferitelor obiecte în mintea noastră cuvintele capătă puterea ontologică a obiectului imaginat și care au efect asupra celorlalți. *Mersul pe apă* presupune modalitatea de a acționa și de a te mișca în baza cuvintelor și de a te identifica cu ele. *Generarea câmpului de forță* în jurul persoanei creează din apă câmpuri energenice ce țâșnesc din apă, în sensul în care multitudinea de cuvinte cu care este înconjurată persoana, ele devin transformatoare de acțiuni asupra celorlalți. *Manipularea apei* constituie preluarea de la celălalt a informațiilor cu scopul de a distruge și cucerii. *Propulsia cu apă* este o altă modalitate de a face presiuni emoționale dintr-o multitudine de emoții care are ca scop anihilarea adversarului. *Manipularea ploii* arată avalanșa sau explozia de emoții pe care le are o anumită persoană și care pot fi manipulate ușor deoarece persoana fiind împrăștiată în emoții reculegerea devine aproape imposibilă fără actul conștiinței. *Crearea norilor* presupune geneza norilor din molecule de apă, constituind totodată informațiile care iau naștere în diferitele contexte sociale, dar care par să fie uneori confuze și lipsite de înțeles. *Generarea de ceață* contribuie la mascarea informațiilor, de a crea iluzii informaționale și de a conferii cuvintelor alte sensuri în contrast cu sensul inițial al cuvântului. *Manipularea aburului* ajută la eschivarea și contracararea informațiilor ce vin ca un atac asupra propriei tale persoane. *Generarea valurilor de maree* este o triplă modalitate de a stârni erori informaționale. Cu ajutorul valurilor împrăștiem foarte multe cuvinte care vor constitui un vârtej de a înșfăca și îneca adversarul în informații, pornind furtuna contradicțiilor informaționale și emoționale. *Manipularea fluidelor corporale* este puterea prin care controlăm corpul persoanei împotriva propriei sale voințe, ducându-l în derută psihoemoțională. *Manipularea temperaturii corporale* presupune capacitatea de a crește temperatura corpului persoanei. În acest sens, cuvintele care au în subsidiar o putere mai mare sau mai mică sporesc temperatura pentru a face vizibile reacțiile emoționale în acțiune. *Clorocineza* oferă capacitatea de a controla întreaga vegetație din interiorul ei, deoarece natura absorbind apa poate oferi informații legate de natură. *Mimica apei* este o strategie de a te preface în emoțiile în care contextul o impune, cu alte cuvinte este o transformare proprie în emoția pe care o cere contextul. *Criocineza* este puterea de a crea,

controla și manipula gheața, zăpada și grindina după propria ta voință. Informațiile și emoțiile sunt precum gheața, zăpada și grindina. Prin gheață constituie o aparență parțial temporară și temporală, prin zăpadă indică un voal de a apărea altceva decât este, iar prin grindină se indică abundența sensurilor fragile. *Hidro-termokineza* constituie puterea de a supraîncălzi și fierbe apa din toate celelalte ființe în sensul în care ființa este uneori suprasolicitată, iar alteori este în starea de mocneală. Cu această putere se urmărește starea existențială. *Respirația acvatică* presupune abilitatea de a ști să respiri în toate circumstanțele stresante care vin din informații și care provoacă tulburare. *Hidromanția* este abilitatea de a avea viziuni prin apă care are ca scop descoperirea sau redescoperirea, prin intermediul informațiilor pe care le conferă apei, la nivel mental a adevărilor de nepătruns.

Inima misterului nostru capătă diverse valențe pentru că, pe de o parte apa hrănește tot ceea ce pătrunde, iar pe de altă parte apa este mormântul focului și al oamenilor²¹.

Apa este elementul favorabil pentru a ilustra temele combinației de puteri. Are puterea de asimilare a esențelor. Este impregnată în toate ființele. Imaginația materială unește apa cu pământul, unește apa cu focul, unește pământul cu focul. Apa vede uneori în abur și ceață unirea aerului și a apei, prin ochiul inimii și al minții. Unirea dintre elemente este precum căsătoria. Elementele se „sexualizează” între ele deoarece unul are un caracter masculin iar altul feminin. Un element domină un alt element. De aceea căsătoria este în doi și nu în trei sau patru²².

Psihologia imaginației se hrănește din imagini reale. Acestea sunt germenii care sunt hrăniți de forța elementelor materiale care proliferază (procrează) imaginile și care se unesc. Cuvântul apelor poate denota imaginea profundă²³.

Inima plină de iubire face ca din pulsațiile iubirii să iasă flăcările care se sparg în scânteii de iubire și care luminează. De jur împrejur curge foc. Noaptea este o zeiță căreia nimic nu îi rezistă, care învăluie totul, care ascunde totul. Este zeița voalului²⁴.

Apa purificată prin actul mistico-mistagocic, devine plină de putere pentru ființa umană. Apa purificată înclină ființa umană spre purificare. Din ființă se îndepărtează răul din întreaga lui natură, atât din inima omului, cât și din miezul lucrurilor. Viața morală este viața imaginației, o viață cosmică²⁵.

²¹ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 94-98.

²² Gaston, Bachelard, 1942, pp. 114-117.

²³ Gaston, Bachelard, 1942, p. 105-108.

²⁴ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 121-123.

²⁵ Gaston, Bachelard, 1942, p. 173.

Vederea apei presupune să fii în ea. Prin această apă mistică imaginația deschide tărâmul metaforelor pentru că marea devine o ființă care animă, gânditoare²⁶.

În sens ontologic, focul este puterea de a genera și manipula flacăra și căldura. Prin flacăra se înțelege voința puternică a persoanei, iar căldura care este alimentată de flacăra constituie suportul acțiunilor. Prin foc se creează fluxuri continue de flăcări deoarece acțiunile persoanei sunt înlănțuite. Triada foc-flacăra-căldură ilustrează triada putere-voință-acțiune. Astfel, prin putere se activează potențial voința intrinsecă, iar aceasta, la rândul ei trezește acțiunea motivațională care devine generatoare de fapte și evenimente în diversele sfere mistice. Persoana devine o ființă de foc în măsura în care îi cresc puterile cu scopul de a se transforma într-o torță umană atunci când devine una cu „dragonul de foc”, adică inima și mintea se transformă în energie de foc. Odată transformată inima și mintea în foc persoana va dobândi abilitatea de a manipula temperatura prin gândire, capacitatea de a citi și proiecta gânduri. Puterea de a proiecta gândurile spre exterior constituie centrul legăturii psihice dintre personae. Atunci când sunt folosite puterile telepatice în ochii persoanei fulgeră flăcări. Cu ajutorul acestui element persoana poate să simtă prezența altora dar și capacitatea de a înțelege sensul viselor.

Reveria unei flăcări ne obligă să ne imaginăm. Flacăra poartă valoarea sa ca metafore și imagini în câmpurile meditației. Viața din creație este prezentă în toate ființele și formele. Este același spirit și flacăra peste tot. Imaginile limbajului aprins inflamează psihicul, dă un ton de entuziasm. Reveria în fața flăcării este de fapt o stare de reverie primară, la trecutul îndepărtat. Flacăra determină o accentuare a plăcerii de a vedea, un dincolo văzut mereu. Flacăra ne obligă să visăm, instaurându-se în noi trecutul. Flacăra face ca psihicul să se extindă, să se ridice și să ne despartă de lume, mărin lumea visurilor. Flacăra este o lume pentru un om singur. Astfel, ea materializează ființa tuturor imaginilor, ființa tuturor fantomelor²⁷.

Reveria flăcării ține trează conștiința. Există un complex de flăcări în ființele de coșmar. Atât pentru cel care visează, cât și pentru spiritul din fața flăcării, timpul devine lent, se adâncește. Imaginile și amintirile vin împreună. Visătorul unește ceea ce vede și ceea ce a văzut. Flacăra psihicului cucerește înțelepciunea și face ca toate să prindă viață prin imaginea flăcării²⁸.

²⁶ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 190-199.

²⁷ Gaston, Bachelard, 1961, pp. 11-14.

²⁸ Gaston, Bachelard, 1961, pp. 17-20.

Viața focului se vede în scânteii și zvâcniri. Prin foc se substanțializează aspectele/calitățile: curaj, ardoare. Personalitatea de tip foc ne vorbește despre o ființă care are o dorință arzătoare în el²⁹.

Focul controlează calitățile morale și pe cele fizice. Subtilitatea unui om vine din temperamentul său fierbinte. Gândul la foc urmează panta reveriei spre putere concentrată. Ea este în lumea obiectelor. omologul reveriei iubirii din inima unui om taciturn³⁰.

Prin foc se schimbă toate. Focul obiectivează ideile și visele, dându-le energie³¹.

Hrana focului este transformată în substanța focului³².

Focul este cel care conține mintea meticuloasă în vâlvătaiele focului. Intuiția substanțialistă a focului animă apa care este seducătoare, împingând ființa umană la meditație. Semințele focului conțin energie care este omniprezentă în natură, animale și ființe³³.

Germenii focului sunt peste tot, iar scânteile care ies sunt gândurile care promovează transformări nesfârșite ale valorilor³⁴.

Vom expune puterile, abilitățile și talentele elementului foc.

Prokinesis este abilitatea de a controla și manipula focul, flacăra și căldura. Prin control și manipulare telekinetică se înțelege stăpânirea puterii, voinței și acțiunilor celorlalți. *Scutul de foc* presupune crearea de câmpuri de forță de foc prin aceea că mintea și inima folosesc în deplinătatea lor calitățile focului în detrimentul celorlalți. *Construcțiile pirocinetice* dau persoanei abilitatea de a crea în minte diverse obiecte (armă, armură, scuturi, etc) din foc și care vor constitui suportul rezultatelor acțiunii. *Protecția cu bile de foc* este folosită pentru apărare. Prin aceste bile se arată puterea care este folosită în detrimentul atacurilor din exterior. *Generarea de discuri de foc* sugerează ideea că puterea este refractară în fața altor puteri, iar roadele puterii devin lumină în manifestare ca rezultat al propriilor acțiuni. *Generarea de scuturi de foc* ilustrează situațiile de apărare și de contraatac ca răspuns la atacurile anterioare. Persoana folosește din sfera de putere calitățile voinței și acțiunii pentru a scoate din el lumina care este destructibilă contra forțelor malefice și benefică pentru cei buni. *Termokineza* este capacitatea de a manipula temperatura prin gândire, de a anihila puterile celorlalți cu scopul de a le face voința și acțiunile statice. Prin *telepatie* se urmărește pătrunderea în inima și în mintea celui alt de a citi, de a proiecta gândurile, sentimentele și amintirile

²⁹ Gaston, Bachelard, *La psychanalyse du feu*, Paris, Editura Éditions Gallimard, 1992, pp. 55-59.

³⁰ Gaston, Bachelard, 1992, pp. 60-61.

³¹ Gaston, Bachelard, 1992, pp. 67-68.

³² Gaston, Bachelard, 1992, p. 77.

³³ Gaston, Bachelard, 1992, pp. 81-86.

³⁴ Gaston, Bachelard, 1992, pp. 88-98.

oamenilor. Atunci când se pătrunde în inima și mintea ființei puterile îi sunt secătuite, voința devine slăbită iar acțiunile nu mai sunt puse în mișcare. Pentru a menține focul-flacăra-căldura trebuie să fii în permanentă stare de conștientizare supraumană.

În sens ontologic, pământul este comunicarea cu natura. Prin pământ se controlează întreaga vegetație. Când persoana primește un spor de putere din partea naturii, aceasta lucrează în toate organele, conferindu-le puteri taumaturgice.

Șarpele este cratima dintre regnul vegetal și regnul animal. Șarpele este unul dintre cele mai importante arhetipuri ale sufletului uman. Șarpele doarme sub pământ, în umbră, în lumea întunecată. Iese din pământ prin cea mai mică crăpătură, între două pietre. Fuge cu o umbră, dispare magic³⁵.

Arhetipul este o imagine care își are rădăcina în cel mai îndepărtat inconștient, imagine care provine dintr-o viață care nu este viața noastră personală și care poate fi studiată doar prin referire la o arheologie psihologică. Acestea sunt simboluri motrice. Șarpele este, în noi, un simbol conducător, o ființă care nu are „nici aripioare, nici picioare, nici aripi”³⁶.

În inima pământului doarme un șarpe în mijlocul focului. Cei care coboară în inima pământului simt căldura și transpirația, simt cum acest șarpe se agită. Este focul vital al pământului, căci pământul trăiește. Pământul este ca un șarpe adormit iar picăturile de ploaie care cad pe acest pământ cad peste acest șarpe³⁷.

Rădăcina este copacul misterios. Prin această reverie filosoful devine „născător” de metafore. El face recurs la visarea rădăcinilor. Rădăcina puternică este cea care oferă o imaginație dinamică. Rădăcinile persoanei se răsucesc în jurul globului ca cele ale plantelor într-un ghiveci de flori. Rădăcinile lumii atârnă dincolo de pământ. Imaginile din rădăcină se dezvăluie în visele noastre în tot ceea ce ne face pământeni³⁸.

Plantele sunt un semn al iubirii implantate într-un *a fi*. Această dragoste, fidelitate meticuloasă care susține toate ideile noastre, care absoarbe toată puterea noastră, ca o plantă perenă ale cărei rădăcini nu mor. Rădăcina coboară adânc în suflet având o putere care ne aduce aminte de ancestralitatea noastră, devine o imagine pusă în mișcare. Reveria realizează o asimilare nesfârșită de la rădăcină la pământ și de la pământ la rădăcină. Rădăcina mănâncă pământul, pământul mănâncă rădăcina. Rădăcina extrage din sol substanțe. Germenii copacilor se seamănă în câmpul vieții. Acestea vor crește pe malurile acelor râuri de minciuni care

³⁵ Gaston, Bachelard, 1948a, pp. 224-225.

³⁶ Gaston, Bachelard, 1948a, p. 225.

³⁷ Gaston, Bachelard, 1948a, p. 223.

³⁸ Gaston, Bachelard, 1948a, pp. 248-251.

inundă locașul primejdios al omului. Rădăcinile se împletesc pentru a susține pământurile pe care aceste râuri le scaldă apele. Arborele este un stabilizator, un model de dreptate și statornicie. Viața metaforei funcționează după principiul acțiune-reacțiune: căutarea unui pământ stabil cu o dorință puternică de a face un teren care fugă stabil³⁹.

Vedem mai întâi lucrurile, apoi ni le imaginăm; combinăm, prin imaginație, fragmente din realitatea percepută, amintiri ale experienței reale. Ceea ce face imaginația bogată este vederea lucrurilor în perspectiva realității. Vederea care stă la baza culturii realiste domină sfaturile paradoxale de a visa și de a rămâne fideli arhetipurilor onirice care sunt înrădăcinate în inconștientul uman⁴⁰.

Visele depășesc motivele și simbolurile. Visele au o cosmicitate pentru că ele provin din sânul pământului care acumulează substanța fragilă a valorilor. Visele se unesc într-un suflet simplu dându-i măreția de demiurg⁴¹.

Abisul este cel care face ca persoana să se scufunde în ea însăși pentru a înțelege rațiunile. Înțelegerea dramaturgiei elementelor permite înțelegerea rivalităților care fac un destin viu deja în imagini. Imaginile se opun între ele cu toate pasiunile umane. Imaginile materiale, pământești, durerile umane devin grele, dure, tulburi deoarece realismul terestru este o supraîncărcare⁴².

Natura este un loc sacru impregnat cu o putere mistică. Această experiență este luată din pământ și se referă la experiența intimă, la reveriile reprimite⁴³.

Diamantul concentrează forțele pământului și ale cerului. Cristalul tipic este diamantul. Este produsul pământului în care ochiul se bucură pentru că vede în el pe întâiul născut al lumii și al gravitației⁴⁴.

Vom expune puterile, abilitățile și talentele elementului pământ.

Geokineza este puterea prin care se controlează plantele, mineralele, pietrele și roadele pământului. În acestea se ascund puteri miraculoase de vindecare care pot fi folosite în tratarea bolilor. Din acestea se extrage vitalitatea pentru ființa umană și animală. Cu ajutorul pământului se pot declanșa cutremure. Aceste cutremure pot să fie de conștiință, de răsturnare a valorilor. Întreaga vegetație poate fi folosită ca armă împotriva adversarilor pentru cei care nu cinstesc natura. Rădăcinile copacilor și ale plantelor sunt rădăcinile conștiinței umane din care își trage seva dătătoare

³⁹ Gaston, Bachelard, 1948a, pp. 262-268.

⁴⁰ Gaston, Bachelard, *La terre et les rêveries de la volonté*, Paris, Editura Librairie José Corti, 1948b, p. 11.

⁴¹ Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 75-88.

⁴² Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 118-119.

⁴³ Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 121-122.

⁴⁴ Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 271-279.

de viață, se hrănește cu nutrienții din natură și-l face capabil de restaurarea ființei. Toate ființele se hrănesc din ceea ce oferă natura. Rădăcinile din natură se răsfrâng asupra inimii și minții pentru ca ființa umană să devină una cu vegetația, de a fi în același glas. Firele de păr de pe capul ființei umane reprezintă ADN-ul naturii deoarece ea transferă în mod mistic toate puterile pe care le are natura. În sfera ei de putere, natura este o explozie de bogate sensuri mistice în care plantele, copacii și viețuitoarele transmit din experiența lor de secole. Experiența umană vine din pământ pentru că ea absoarbe toate ființele umane întrucât din el este făcut ființa umană și în pământ se întoarce. Natura oferă și ia înapoi ceea ce este al ei. *Generarea cutremurelor* din natură reprezintă cutremurele de conștiință mintală și psihoemoțională. Acestea se datorează lipsei de echilibru dintre spiritul uman și cel al naturii. *Lichefierea pământului* presupune cutremurele din străfundurile inimii umane datorită lipsei de acordare a unei cugetări mistice. Ființa umană trebuie să devină receptivă la tot ceea ce îi transmite natura. Mesajul naturii este un ecou către interiorul inimii, dar și în sens invers, al inimii către natură. *Manipularea pământului* creează starea de răsturnare interioară și disfuncțională a tuturor ființelor, deoarece sursa acestora este atacată. Astfel, dacă natura este manipulată ființa umană își pierde izvorul de putere și de refacere a puterilor. *Vorbirea telepatică* face ca persoana să înțeleagă și să priceapă ceea ce natura îi transmite. *Comunicarea plantelor* presupune informația pe care acestea le dețin de la ființe și care sunt transmise celor ce înțeleg. *Materializarea conceptuală* este abilitatea prin care se creează armura din natură. Ea este folosită împotriva forțelor distructive ale materiei. Tot ceea ce are pământul devine slujitor omului în stare de jertfă deoarece calitatea de Mamă a naturii presupune dăruire către umanitate. *Teleportarea materială* presupune capacitatea de a fi transportat dintr-o sferă în altă sferă materială. *Vindecarea* pe care o acordă natura umanității este una de tip mistic deoarece, în actul vindecării, inima și mintea se regenerează și își recapătă puterile. *Schimbarea întruchipării* presupune trecerea de la o formă la o altă formă. Această schimbare se face în baza unui proces pe care natura îl revarsă persoanei, iar forma rezultată din pământ servește la îndeplinirea planului. *Geomanzia* este abilitatea de a avea viziuni prin pământ. Legătura umanului cu natura este dată de factorul comun din care suntem alcătuiți. Viziunile pe care le oferă pământul se datorează energiei persoanei pe care natura le absoarbe din om. Natura preia din om amintirile, faptele, întâmplările și evenimentele pe care le înglobează în sfera viselor.

În sens ontologic, vântul este înțelepciunea și puterea mistificatoare a tuturor ființelor. Este însuflețirea ontologică a întregului univers care îi conferă starea transformatoare și care se răsfrânge asupra ființelor.

Imaginația este însăși ființa, ființa producătoare a imaginilor și a gândurilor. Mișcarea imaginată prin încetinire creează ființa pământului, mișcarea imaginată prin accelerare creează ființa aeriană⁴⁵.

Originea celor patru elemente o găsim, o vedem și o simțim în noi înșine. Această origine este recunoscută atât în om, cât și în adâncurile acestei lumi⁴⁶.

Disciplina aerului este cea care învață psihicul să evolueze pentru că „omul trebuie să fie ridicat pentru a fi transformat”⁴⁷.

Vom expune puterile, abilitățile și talentele elementului vânt.

Aerokineza este puterea prin care se controlează vântul. Controlul acestuia presupune manipularea spiritului din fiecare ființă. Capacitatea de a pătrunde în inima și în spiritul persoanei pentru a vedea ceea ce se află în ea. Este o permanentă căutare de spirite în care zac înțelepciunile universului. Crearea, la nivel mental, de diverse obiecte (arme, armuri, scuturi, etc) reprezintă atributul prin care persoane preia în mod ontologic calitățile obiectului și le transferă asupra vântului. *Manipularea vântului* presupune forța prin care persoana preia din fiecare spirit informațiile pe care le folosește în scopuri personale. *Auzul supraomnesc* oferă persoanei capacitatea de superioritate mistică de a fi deasupra tuturor spiritelor și de a auzi tot ceea ce ele glăsuiesc. Ecourile spiritelor se aud în spiritul suprem, al celui care stăpânește vântul. *Invizibilitatea* oferă ascunderea față de spirite pentru a pătrunde dincolo de voalul feței și a descifra mesajele care zac în ființialitatea spiritelor. *Precogniția* este abilitatea prin care persoana are previziuni despre anumite evenimente care urmează să se întâmple. Aceste previziuni provin din spiritele care se află într-o perfectă conlucrare cu persoana care stăpânește acest element. *Zborul* oferă posibilitatea de întâlnire peste tot ceea ce este limitat pentru a avea acces la vistieriile înțelepciunii. Prin *atmokineză* persoana controlează spiritele din toate ființele pentru a le seca de seva înțelepciunii și pentru a prelua tezaurul mistic din ele. *Psihometria* este abilitatea prin care persoana cu o simplă atingere poate citi întreaga istorie a spiritului cuprins în materie. *Aeromanția* este abilitatea prin care spiritul vântului îi comunică persoanei viziunile de pe cer.

Prin expresia mistico-filosofică „*unirea cu dragonul de apă, foc, pământ, vânt*” se face trimitere la inima și mintea persoanei de a absorbi puterea din aceste elemente și de a deveni una cu ele. Devenind una cu ele persoana se transformă și își mistifică puterile. Prin apă, inima și mintea iau forma apei cu toate puterile de a vedea trecutul, prezentul și viitorul în diversele fluide

⁴⁵ Gaston, Bachelard, 1943, p. 126.

⁴⁶ Gaston, Bachelard, 1943, p. 137.

⁴⁷ Gaston Bachelard, 1943, p. 300, *apud* Jean Paul Richter, Hespérus, trad., t. II. p. 77.

și vise, atât în ființe cât și în univers. Prin foc, inima și mintea se transformă în foc pentru a activa triada putere-voință-acțiune. Prin pământ, inima și mintea devin asemănătoare naturii cu abilități taumaturgice. Prin vânt, inima și mintea sunt asemănătoare vântului, devenind un suflu mistic capabil să se transforme pe el însuși dar și pe cei din jurul lui. Astfel, prin unirea cu spiritul apei, focului, pământului și vântului persoana absoarbe, în mod mistic, toate puterile în așa fel încât devine propriul său element.

Quintesența este abilitatea de a te uni și de a te transforma, pe tine și pe ceilalți. Cel care absoarbe cele patru elemente (apă, foc, pământ, vânt) întregeste legătura dintre spiritele elementelor prin intermediul inimii și minții. În acestea străbat fulgerele de lumină ale spiritelor pentru a anima ființa. Atunci când devii una cu elementul, te transformi într-o ființă de energie prin care îți sporești puterile. Cel care deține quintesența poate să canalizeze energia spiritelor elementelor și în celelalte persoane pentru a-i abilita cu puteri și a-i transforma. În acest sens, se creează un câmp de forță prin care se transferă puterea asupra celui alt fără ca cel care o transmite să fie lipsit de ea. Fulgerele de lumină scot la iveală rațiunile întunecate din univers pentru a dezvălui adevărata formă. Inima și mintea se inserează una în cealaltă creând o conexiune telepatică și cu celelalte spirite pentru a păși dincolo de voalul spațiului și timpului. Puterea quintesenței este încredințată păstorului care a reușit să posede cele patru elemente, îmbunătățind și adăugând abilități elementare.

3. Voalul psiho-metafilosofic: lumină-întuneric

Pecetea luminii este soarele. Lumina este conștientul, este strălucirea spiritului care culege și se împărtășește din rațiunile universului. În sens mistic, lumina emană raționalitatea gândirii. Cu cât gândirea se manifestă în rațiune, cu atât îi crește gradul de putere și strălucire. Psihicul luminii se manifestă în mod conștient în personalitate. Abilitatea de a pune în lumină calitățile filosofice și mistice pentru a transfigura ființialitățile universului.

Puteria luminii se manifestă în propriul EU, de a te afirma, de a străluci în fața celorlalți, de a pune în evidență capacitățile persoanei în lumină. Lumina luminează, face descoperite toate calitățile persoanei, le deoalează. Persoana (conștientă sau inconștientă) este pocalul în care sunt absorbite toate calitățile/atributele care îi conferă putere/strălucire în materie de autoritate.

Pecetea întunericului este luna. Întunericul este inconștientul, este maleficitatea care se împrăștie pe întreaga sferă telurică. În sens mistic, întunericul este abilitatea de a distruge tot ceea ce îi stă în cale. Psihicul

întunericului se manifestă în mod inconștient în personalitate. Abilitatea de a deturna slăbiciunile EU-ului în raport de superioritate-inferioritate.

Puterea întunericului devine accentuată în momentul în care lumina încetează. Lucrarea haosului sub perdelele întunericului pune în aplicare diverse stratageme de atac și de apărare împotriva celorlalți. Mediul propice acestor lucrări malefice este locul lipsit de ființele conștiente. Când sămânța conștientă dispare sau devine din ce în ce mai invizibilă atunci apare o exacerbare a întunericului în ființă. Astfel, lumina stagnează, iar întunericul devine factor transformator *în și prin alții*.

Când vorbim despre dihotomia lumină-întuneric prin comparație cu celelalte elemente vorbim deja despre lucruri foarte subtile și aproape greu de înțeles. Toate elementele au în subsidiar o componentă din această dualitate. Maestrul este cel care stăpânește *elementologia* (element=întreg+ologie=pierdere - cu alte cuvinte capacitatea de a nu pierde sau a te disipa ca fărâma în ceea ce este nesemnificativ). Maestrul-Lendar este cel care împrăziă elementologia.

Picăturile de apă reprezintă universuri astrale. Ea pătrunde în formele inconștiente ale materiei. Persoana contemplând apa aprofundează lumea și toate ființele. Apa naște dialectica în inimă și în minte făcând persoana oratorică de cuvinte mistice care pătrund în simțurile umane și sensibilizându-le, provocând emoțiile. Conceptele sunt puncte de trecere a imaginilor. După această trecere, conceptul capătă imaginație. Natura transmite apei imaginile tocmai pentru ca cel ce soarbe din ea să depoziteze informațiile pământului. Apa conține o bogăție de metafore care sunt contemplate în același timp în reflecțiile și în profunzimea sa. Din legătura cerului cu apa se nasc metaforele profunde. Trebuie să înțelegi puterea metaforei. Soarta apei este un destin care adâncește materia, care își mărește substanța prin încărcarea cu durere umană. Copacii care umbresc apa impregnează adâncimile elementului cu întuneric. Noaptea este substanță așa cum este apa substanță. Substanța nocturnă se va amesteca cu substanța lichidă a apei. Lumea aerului își va da umbrele peste apă. Când vine sfârșitul, când întunericul este în inimă și suflet, când cei dragi ne părăsesc, sorii bucuriei vor pustii pământul, precum râul care este întunecat de umbre. Aventura inconștientului printre oceane se mișcă în noaptea unui suflet⁴⁸.

Sufletele care visează sub semnul focului, apei, pământului și vântului se dezvăluie ca fiind diferite pentru că fiecare element își are propriul limbaj⁴⁹.

Focul este elementul mistic care conține valorile și din care se formează baza fenomenologică a ideii de virtute substanțială. Acesta comunică

⁴⁸ Gaston, Bachelard, 1942, pp. 67-75.

⁴⁹ Gaston, Bachelard, 1992, p. 101.

pământului, vântului și apei virtuțile secrete. Astfel, în sângele nostru se află acel foc însuflețitor prin care omul există⁵⁰.

Cristalul este o oglindă misterioasă care a primit amprenta și reflectă imaginea unui mare spectacol. Contemplând acest cristal, visăm drama cosmică. Apa, focul, pământul și vântul vin visând în piatra cristalină. O reverie intensă le personalizează și le oferă o psihologie generală a imaginației materiei. Astfel, stelele sunt diamantele cerului⁵¹.

Pe tărâmul viselor, cristalele sunt întotdeauna influențate de participări la alte elemente: apă, foc, pământ, vânt. În visele psihicului pământesc, pământul este întunecat și negru. Rășina este o putere a soarelui, un aur vegetal, un avatar al aurului solar și al aurului terestru⁵².

Toate obiectele din jur își iau ființa din elemente (apă, foc, pământ, vânt), dar pentru ca ființa să fie perfectă trebuie să fie animată de un spirit. Este o coagulare de spirite care conferă hrană pentru plante și care le servește în scopul fertilității⁵³.

Stările de vise desemnate de apă, foc, pământ și aer creează/formează o multitudine de cuvinte⁵⁴.

Aerul este substanța libertății noastre, substanța bucuriei supraomenești. Aerul este un fel de materie depășită, o bucurie umană depășită. Bucuria pământească este bogăție și greutate. Bogăția acvatică este moliciune și odihnă. Bucuria de foc este dragoste și dorință. Bucuria aeriană nu este libertate. Aerul este substanța fără calități substanțiale. Aerul este cea care caracterizează ființa ca o devenire totală. Aerul este cel care ne eliberează de reveriile substanțiale, intime, digestive. Ne eliberează de atașamentul față de materiale. Aerul nu aduce nimic, nu donează nimic. Aerul este imensta glorie a Nimicului. Aerul ne învață să nu primim nimic, deci să luăm totul. Aerul este această substanță infinită pe care o traversăm ca fulgerul, ca vulturul, ca săgeata, ca privirea imperioasă și suverană. În aer ne aducem victima la lumină, nu ne ascundem⁵⁵.

Vântul este mediul pentru mirosuri. Aerul este conștientizarea momentului liber, a unei clipe care deschide. Mirosurile sunt lanțuri sensibile care au o continuitate. Vântul aduce odihnă și relaxare gândurilor. Transpune ființa în meditație și îi oferă conștientizarea acțiunii iminente, a unei acțiuni care ne eliberează⁵⁶.

⁵⁰ Gaston, Bachelard, 1992, pp. 116-117.

⁵¹ Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 255-258.

⁵² Gaston, Bachelard, 1948b, pp. 267-268.

⁵³ Gaston, Bachelard, 1948b, p. 292.

⁵⁴ Gaston, Bachelard, 1943, p. 143.

⁵⁵ Gaston, Bachelard, 1943, p. 156.

⁵⁶ Gaston, Bachelard, 1943, pp. 157-158.

Maestrul-Legendar este cel care știe să diferențieze psihicurile care se termină într-un element⁵⁷.

În loc de concluzii: Starea de Maestru-Legendar

Starea de Maestru-Legendar este o permanentă stare de cântec ființial. Prin cântec sufletul vibrează în vocea Maestrului-Legendar pentru că în sfera ființei mesajele divine se aud ca un ecou de la spiritele elementelor apă, foc, pământ și vânt. Acest cântec reprezintă reveriile către lumea spiritelor. Lipsa acestui cântec aduce cu sine moarte ființei. Prin cântec sfera ființei revine la viață pentru că spiritele o întregesc.

Pentru Maestrul-Legendar cântecul este scânteia care îl teleportează pe culmile miraculoase ale puterilor și care i se descoperă lucruri mereu noi, ceea ce pentru el reprezintă o taină în care ființa tresaltă din putere în putere mistificatoare. Cuvintele cântate din izvorul ființei, sufletul se înalță să se unească, fără ca acesta să se piardă în ființa spiritelor, cu elementele spirituale.

Reveriile cântecului reprezintă starea sufletului Maestru-Legendar deoarece mesajele sunt transmise prin voce. Multitudinea de cuvinte reprezintă cel mai de preț vistier a-l ființei. În aceste cuvinte este cuprinsă toată informația spiritelor, este cuprinsă esența vieții care se așterne peste inimile și mințile persoanelor ca o pulbere de cuvinte pline de lumină pentru că pe fețele lor se observă fericirea pe care aceste cuvinte o impregnează în ontologia umană.

Cântecul poartă pecetea sferei dihotomice, cea de lumină și cel de întuneric. Cântecul este starea însăși de a fi Maestru-Legendar. Această starea instaurată în interiorul ființei, ochiul Maestrului-Legendar privește în jurul lui cum toate se prefac în lumină sau în întuneric. Cuvintele rostite curg din străfundurile ființei Maestrului-Legendar deoarece vocea lui devine una cu vocea elementelor pentru a dezvălui raționalitatea lor. Acest cântec este ca o manta pentru sufletul ființei maestrului-legendar pentru că ființa lui este acoperită de haina spiritelor cu puteri mistice.

Cântecul pentru Maestrul-Legendar reprezintă viața ființei. Această viață îl animă și îi dăruiește putere în tot ceea ce face pentru a face cunoscut mesajul spiritelor elementelor și de a-l imanentiza în inima și în mintea tuturor celor care sunt însetați de cunoaștere.

Prin ideile expuse mai sus starea de Maestru-Legendar constituie un urcuș a-l ființei. Acest urcuș reprezintă evoluția prin care ființa trece prin diferitele grade ale ascensiunii. Cel care ajunge la această stare va ști cum să acționeze pe piedestalul vieții telurice, aplicând o gamă largă de strategii din sfera elementelor. Odată împrimate aceste noțiuni, Maestrul-Legendar

⁵⁷ Gaston, Bachelard, 1943, p. 183.

va ști cum să aleagă ideea potrivită la momentul potrivit pentru că nu contează cu ce anume te confrunți, ci modul cum reacționezi.

Tot ceea ce lucrează în lume este sămânța logosității.

Aceasta este starea de Maestru-Legendar, de a poseda elementele și a le stăpâni. Stăpânirea elementelor presupune multă putere de concentrare dar și o îmbinare a acestora. Starea de Maestru-Legendar este una continuă deoarece ești într-o permanentă stare epectatică.

Apa care cuprinde informațiile și memoria tuturor ființelor îmbinată cu focul care este energie și putere, aceste două elemente ne arată faptul că, atunci când folosim informațiile ca manifestare negativă în energie atunci efectul lucrărilor va fi unul întunecat. Informația pe care o posezi va deveni transformatoare de lucrări malefice. Informațiile alimentate de gânduri și idei întunecate vor produce neînțelegeri între persoane. Când folosim apa și focul în scop pozitiv atunci efectele lucrărilor vor fi benefice.

Combi-nația apă și pământ ne duce cu gândul la informațiile pe care le cuprinde apa din interiorul pământului. Toată informația și memoria ne sunt transmise de la natură prin apă. În acest sens, apa naturii ne aduce secretele cele mai adânci ale naturii. Absorbind apa naturii vom primi din partea naturii amintiri și informații tainice. Toate plantele răsfrâng din ele asupra apei puteri binefăcătoare. Rădăcinile înfipte până în străfundurile adâncului reprezintă un canal de energii mistice prin care apa le absoarbe și care se dau umanității într-un pocal/potir și care trebuiesc asimilate de către ființa umană și animală. Aceste energii sunt viața naturii, mai degrabă reprezintă glasul și vocea naturii întruchipată în elementele sferice și care ne revelează tainele și misterele de nepătruns ale întregului univers.

Natura ne oferă leacul contra otrăvii. În sens malefic, apa și pământul vor produce efectele răutății. În acest sens putem spune că aceste proprietăți ale apei și ale pământului vor fi transformate în manifestări întunecate. Informațiile apei vor fi folosite în sens distructiv iar ceea ce pământul oferă se poate transforma în leacurile morții.

Informațiile care le cunoaștem din natură vor fi folosite spre a fi creată licoarea otrăvii și care duce în cele din urmă la moarte. Astfel, pământul cuprinde ca într-o sferă viața și moartea. În natură avem plante benefice, dar și plante otrăvitoare. Și unele și altele sunt folositoare deoarece cu ajutorul plantelor otrăvitoare putem să creăm un leac puternic contra bolilor.

BIBLIOGRAFIE

Gaston, Bachelard, *L'eau et les rêves. Essai sur l'imagination de la matière*, Paris, Editura Librairie José Corti, 1942.

Gaston, Bachelard, *La flamme d'une chandelle*, Paris, Editura, Les Presses universitaires de France, 1961.

Gaston, Bachelard, *La psychanalyse du feu*, Paris, Editura Éditions Gallimard, 1992.

Gaston, Bachelard, *La terre et les rêveries du repos*, Paris, Editura Libraire José Corti, 1948a.

Gaston, Bachelard, *La terre et les rêveries de la volonté*, Paris, Editura Libraire José Corti, 1948b.

Gaston, Bachelard, *L'air et les songes. Essai sur l'imagination du mouvement*, Paris, Editura Libraire José Corti, 1943.